

NHSOS ONEIPΩN

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

(30/11/20 έως 14/12/20)

A. ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ

Πριν από μερικές μέρες (26/11/20) το Μουσείο του Λονδίνου (<https://www.museumoflondon.org.uk/museum-london>) σε συνεργασία με το Μουσείο Ονείρων του Δυτικού Πανεπιστημίου του Καναδά (<https://www.museumofdreams.org/>), ξεκίνησε μια ερευνητική δράση που αποσκοπεί σε μια συλλογή ονείρων, καταγράφοντας μαρτυρίες από την πανδημία. Με το έργο αυτό που έχει τίτλο Guardians of Sleep (ονομασία που αντλήθηκε από τον Φρόιντ) οι εμπνευστές του επιδιώκουν να συλλέξουν όνειρα με τη μορφή προφορικών ιστοριών, ειδικά σε περιόδους κρίσης, όπως της πανδημίας COVID-19, η οποία επέφερε πολλές αλλαγές στην καθημερινή ζωή και στον τρόπο που οι άνθρωποι κοιμούνται και ονειρεύονται (<https://www.kcl.ac.uk/policy-institute/assets/How-the-UK-is-sleeping-under-lockdown.pdf>).

Στο πλαίσιο του Μεταπτυχιακού μας Προγράμματος, διερωτώμαι εάν θα θέλατε να δημιουργήσουμε από κοινού ένα διευρυμένο ανθολόγιο ιστοριών με τα όνειρά μας, πραγματικά ή φανταστικά (δίνοντάς του τον συμβολικό από την ελληνική μυθολογία τίτλο «**Νήσος Ονείρων**») από την δεύτερη περίοδο του εγκλεισμού μας, ως μια συμβολική και παιδαγωγική διαδικασία που μας βοηθά να σκεπτόμαστε και να εργαζόμαστε, αλλά που παράλληλα επηρεάζει και την φοιτητική/ διδακτική μας κατάσταση.

Σημειωτέο, μέσα από μια τέτοια πρόσκληση, οι μεταπτυχιακοί φοιτητές/ φοιτήτριες μαζί με τους διδάσκοντες /διδάσκουσες μετά το πρώτο lockdown παρήγαγαν ένα εξαιρετικό βίντεο με εικόνες που μοιραστήκαμε και συζητήσαμε.

Μια τέτοια ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ εκπαιδευτική καταγραφή (αναδυόμενη από την αγκαλιά του Μορφέα και των δύο αδελφών του, του Φοβήτορα και του Φάντασου, ή της Πανδώρας) θεωρώ ότι θα είχε ενδιαφέρον για την Κριτική Παιδαγωγική, μια και ο Freire είχε μιλήσει για τη συμβολική σχέση μεταξύ των εκπαιδευτικών ονείρων (ιδανικών, ουτοπίας) και των πολιτικών πραγματικοτήτων (δυσκολιών, εμποδίων) σε δημοσιευμένα - κυρίως μετά τον θάνατό του- κείμενα (Daring to dream: Toward a pedagogy of the unfinished, edited by Donald Macedo, Paradigm Publishers, 2007). Υπό αυτή την έννοια, επεκτείνουμε την αφήγηση της ελπίδας (ως αναπτυγμένης συναισθηματικής νοημοσύνης) που διατυπώθηκε από τον Freire σε πολλά από τα έργα του και επιχειρούμε να την κάνουμε πράξη.

Οποιαδήποτε εναλλακτική πρόταση ή σκέψη σας είναι εξαιρετικά αναγκαία, ώστε το μεταπτυχιακό πρόγραμμα να μας συνδέσει ακόμα περισσότερο, κινούμενο ενάντια σε ένα κόσμο που οι συνθήκες συχνά τον απομονώνουν και τον αποσυνδέουν.

Όσοι, όσες, όσα συμφωνείτε, μπορείτε να στείλετε τις προτάσεις σας στη γραμματεία για να τις συγκεντρώσει μέχρι τις 20 Δεκέμβρη.

Περιμένοντας την ανατροφοδότησή σας... ελεύθερα και ανερευθίαστα,

με αλληλέγγυα συναισθήματα,

Γ. ΙΕΡΩΝΥΜΑΚΗΣ

Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Χουρδάκη για τη συγκεκριμένη πρόσκληση/πρόκληση.

Γιατί αν κάποιες φορές κουραζόμαστε με τον εαυτό μας όταν ζητάμε απαντήσεις σε "μισοτελειωμένες υποθέσεις" (συναισθήματα που δεν εκφράστηκαν, επιθυμίες που δεν αναδύθηκαν... και βολευόμαστε ή απογοητευόμαστε με το "ό,τι είναι να γίνει θα γίνει", τα όνειρα μας βοηθούν να συνειδητοποιήσουμε τα συναισθήματα και τις σκέψεις μας και να αποκτήσουμε επίγνωση της εμπειρίας. Είναι η φωνή μου μας λέει: πάρε τα ηνία και ζήσε το παρόν...για να απελευθερωθούμε επιπλέον από το στοιβαγμένα όνειρα.

Α. ΠΕΔΙΑΔΙΤΗΣ

Εξαιρετική ιδέα, να την προχωρήσουμε, άμεσα. Αν μου επιτρέπτε να πειράξω λίγο τον τίτλο σε «**Νήσος Ονείρων**», γιατί εμείς μπορεί να είμαστε σε καραντίνα, αλλά τα όνειρά μας δεν πρέπει να τα αφήσουμε να μπουν σε καραντίνα.

Α. ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ

Ευφύεστατη η πρόταση του κ.Πεδιαδίτη. Αλέκο, το πείραγμα είναι δημιουργική σκέψη... Εκφράζει με τον καλύτερο τρόπο το εγχείρημα, που ελπίζω να το αγκαλιάσουν και οι φοιτητές και φοιτήτριές μας, και να το απογειώσουν. Καλημέρα και καλό μήνα σε όλ@ με καλές εμπνεύσεις.

Κ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

Καλησπέρα σας!

Όνειρα ενύπνια ή όχι, φωτεινά ή ερεβώδη... Ζούμε για να κάνουμε όνειρα ή κάνουμε όνειρα για να μπορέσουμε να ζήσουμε; Πολλοί λένε... «Ζήσε το τώρα και άσε τα όνειρα για τους ονειροπόλους...», σήμερα ωστόσο, η πρόκληση είναι να κάνουμε όνειρα και να τα κάνουμε πράξη και να τα απολαμβάνουμε με όλο μας το είναι! Και αν σήμερα η ανθρωπότητα έχει χάσει τον προσανατολισμό της, είναι γιατί έχει σταματήσει να ονειρεύεται... και αρκείται στο εφικτό και στο εφήμερο, χωρίς να αναζητά το ανέφικτο και την ουτοπία που κάνουν τη διαφορά!

Αντώνη αποδεκτή η ωραία πρόκληση/πρόσκληση!

Ως τροφή για σκέψη σας προτρέπω να δείτε το αριστούργημα του κορυφαίου Ιάπωνα σκηνοθέτη Ακίρα Κουροσάβα.

https://www.youtube.com/watch?v=e_r0zp2hf5k Καλή συνέχεια!!!

A. ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ

Κώστα πολύ ωραίες σκέψεις που μας ξεκλειδώνουν. Η Νήσος μας περιμένει και η Μυρτώ ήδη ξεκίνησε να σαλπάρει, ελπίζω και τ@ άλλ@ μέλη του μεταπτυχιακού μας!!!

Κ. ΔΑΜΙΑΝΑΚΗ

Κύριε Χουρδάκη καλημέρα!!! Αν κατάλαβα καλά θέλετε να καταγράψουμε τα όνειρα μας στην περίοδο της καραντίνας; Το βρίσκω εξαιρετική ιδέα και σκέφτηκα, αν όντως είναι αυτό που θέλετε, να ζητήσω και από τα παιδιά στο σχολείο να κάνουμε το ίδιο. Και βέβαια θα μπορούσα να σας τα στείλω σε περίπτωση που ανταποκριθούν τα παιδιά!

Με εκτίμηση

A. ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ

Καλησπέρα Κατερίνα, ακριβώς να καταγράψετε αυτό που κατάλαβες! Θα είναι πολύ ωραίο και μοναδικό! καλή δύναμη

N. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Αντώνη μου
καλησπέρα.

Υπέροχη ιδέα. Και, αν και περί ονείρων, πολύ αφυπνιστική.

Ο Αλτουσερ έλεγε ότι και οι παραισθήσεις, γεγονότα είναι. Υποψιάζομαι ότι κάτι τέτοιο ισχύει και με τα όνειρα.

Νομίζω ότι δεν ζούμε για να ονειρευόμαστε. Όμως το να ονειρευόμαστε ίσως είναι απαραίτητο για να συνεχίσουμε να ζούμε.

Και λόγω αυτής επιτρεπτικής λειτουργίας, που επιτελούν τα όνειρα, σίγουρα δικαιούνται μια Νήσο.

Και σ ευχαριστώ που μας δίνεις την ευκαιρία να συμμετάσχουμε η ακόμα και να αποβιβαστούμε σε αυτή τη Νήσο.

Θεώρησε με on board λοιπον.

Καλο μήνα σε όλες και όλους.

Νίκος

A. ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ

Νίκο μου, με Αλτουσέρ on board το τσξίδι θα είναι αποκαλυπτικό. Έχει επιβιβαστεί μαζί μας και η Κατερίνα από την ομάδα των μεταπτυχιακών. Καλή πλεύση σε όλ@

Μ. ΔΡΑΚΑΚΗΣ

-- Κοιμήσου κι ονειρέψου

Το πιο αγαπημένο χάδι

Τον πιο όμορφο έρωτα

Την πιο δυνατή στιγμή

Εγώ θα κάτσω φύλακας

Το όνειρο να μη χαλάσει

Μαζί με τον Μορφέα

Αυτή τη μαγική στιγμή

απλός κωπηλάτης στη γαλέρα για τη Νησος των Ονείρων
με καπετάνιο άξιο

αγαπημένες και αγαπημένοι
από το νησί της Ναυσικάς
καλό μήνα και ούριοι άνεμοι στο ταξίδι μας!

Γ. ΣΑΜΠΡΟΒΑΛΑΚΗΣ

Αυτή η διαδικασία νιώθω ότι δικαιούται πολλούς Νονούς που θα διαμορφώσουν πεδίο συμπεθερίστικης διαπάλης για την τελική ονοματοδοσία! Και τελικά μέσω αυτής της «σύγκρουσης» να μπορούμε να αποδομήσουμε τους στερεοτυπικούς λόγους τσακωμών για τα ονόματα των παιδιών μας...όπως θα είναι το παρόν εγχείρημα και να του δώσουμε δυναμικό και μπλεγμένο τίτλο! Έτσι όπως μπλέκεται η σχέση αίτιου και αιτιατού στην εξέλιξη του κοινωνικού χρόνου.

Το σήμα SOS που εκπέμπουν τα όνειρα έχεικαι θεωρητική βάση, εάν δεχτούμε κατά Freud και Jung ότι το όνειρο λειτουργεί ως «παράθυρο» στο υποσυνείδητο, προσφέροντας προτεινόμενες λύσεις για ένα πρόβλημα του συνειδητού κόσμου του ατόμου.

Είναι ανάγκη άραγε τα όνειρα να γίνονται νησιά περιβαλλόμενα από θάλασσες, πελάγη και τα πιο συγκρουσιακά με το εφικτό ...από ωκεανούς; Με αυτόν το συνειρμό και το δικό μου βίωμα ότι δεν μπορείς τελικά να φτιάξεις μικρές νησίδες πέρα και έξω από την κίνηση των πραγμάτων (και εάν τελικά φτιάξεις τέτοιες ...πιθανά οι ακτοπλοϊκές γραμμές δεν θα φτάνουν σε τόσο ακριτικές περιοχές...δεν είναι κερδοφόρο άλλωστε!), θα πρότεινα μια ακόμη εκδοχή τίτλου **«Νησ-οίδα Ονείρων»**.

Αφενός η πρόταση πηγάζει από τον παραπάνω συνειρμό και αφετέρου από την πεποίθηση ή τον προσωπικό μύθο εάν θέλετε, ότι τα όνειρα είναι προϊόντα γνώριμων γεγονότων, μιας υλικής βάσης, μιας νευροβιολογικής διαδικασίας...στην οποία ωστόσο κάποιες φορές στα

«συνειδητά» όνειρα παρεμβαίνουμε και το κυριότερο...έχουμε γνώση αυτής μας της παρέμβασης!

Τροφή για επεξεργασία η συλλογιστική του Αλτουσέρ!

Ο Αλτουσέρ αναφέρθηκε στην «πραγματικότητα» των παραισθήσεων ανάγοντας τις σε γεγονότα... στεγνά επιχειρηματολογώντας το γεγονός είναι ότι οι παραισθήσεις είναι ενεργός συμπτωματολογία ψυχιατρικής νόσου.

Αλλά ως μεταμήνυμα εκφράζεται η προσπάθεια του Αλτουσέρ να θεμελιώσει την δική του Νησ-οίδα Ελπίδας. Βίωνε τις δυσκολίες της διπολικής διαταραχής και στη δική μου θεώρηση μοιάζει με ανάγκη να θεωρητικοποιήσει τις αδυναμίες του. Αδυναμίες αντικειμενικές (η διπολική διαταραχή είναι νόσος-άρα γεγονός) αλλά κυρίως τις υποκειμενικές κοινωνικές-εάν βιώνεις παραισθήσεις είσαι με την βούλα τρελός για την κοινωνία-άρα γεγονός.

Με αυτή τη μέθοδο διαχρονικά η κοινωνία αποποιείται την ευθύνη της στη διαμόρφωση του βιώματος ενός «πάσχοντα» από μια αντικειμενική διαφορετικότητα! Άλλωστε η κοινωνία έμαθε στον Αλτουσέρ να θεωρητικοποιεί τις αδυναμίες του...το έχει αναγάγει σε μηχανισμό...εάν του φέρομαι ως διαφορετικό (λέει στον εσωτερικό της διάλογο η κοινωνία)... θα είναι διαφορετικό...θα τον «περιθαλασσω» στο τι είναι εφικτό-λειτουργικό. Άρα γεγονός όπως φέρομαι!

Αναρωτιέμαι..

Εάν κανείς εναποθέτει τα όνειρα του σε νησίδες, ίσως τελικά εδραιώνεται σε αυτές; Μήπως μένει μακριά και ασύνδετος με τα γύρω νησιά;

Ίσως τα όνειρα είναι, αυτό που πολλοί βαφτίζουν ουτοπία-με σκοπό να τα ξορκίσουν- και πρέπει να κολυμπήσουμε πολλά μίλια στη φουρτουνιασμένη θάλασσα των εφικτών;

Έχει πνιγεί ποτέ κανείς στο εφικτό;

Είτε τα όνειρα είναι έδρες, είτε ουτοπίεςτα νησιά, οι νησίδες, οι ξέρες που τα αντικατοπτρίζουν είναι «εφικτό να διαποντίσουν το εφικτό» και να συναντηθούν; Να φτιάξουν μian ήπειρο;

Για να συμβεί το παραπάνω χρειάζεται ανταλλαγή πληροφορίας μεταξύ τους... άλλωστε η πληροφορία είναι διαφορά-η επικοινωνία είναι αλλαγή.

Η εκπομπή SOS είναι ανταλλαγή πληροφορίας, το όνειρο έχει γνώριμη βάση...

Τελειώνοντας αυτή τη σκέψη ... και αφού τελικά εκπλήρωσα την αυτοεκπληρούμενη προφητεία με την οποία ξεκίνησα... θα πρότεινα ένα συνθετότερο όνομα...

«Νησ-οίδα Ονείρων εκπέμπει »

Στο κενό μπορεί να εκφράζεται η αγωνία του σήματος SOS ή

Το φως της Ελπίδας ή

ή

ή

Καλό απόγευμα σε όλες/ους

A. ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ

Κωπηλάτης ο Μανόλης με την ευαισθησία του ποιητή, Νησ-οίδα που εκπέμπει ... ο Γιώργος με όλη την ευρεία τεκμηρίωση/ αναζήτηση/ σύγκρουση (και ως νόσος και ως γεγονός και ως βίωμα και ως νευροβιολογική διαδικασία...φανταστικές παραστάσεις, συναισθήματα ή αισθήματα) και με την Βίκη να προτείνει μια performance (επιτέλεση) που εμπυχώνει τις καταγραφές, τα όνειρα θα είναι φοβερά, παράξενα, προφητικά, σημαδιακά, σημαίνοντα, περιπαιχτικά, εξωπραγματικά, ασαφή, αναμνήσεις, απραγματοποίητες επιθυμίες ή επιδιώξεις ... και σαφώς πλουσιότερα της αρχικής διάστασης που σας σχολίασα. Τα όνειρα ως ενέργεια, πυρηνικές αντιδράσεις με σχάση και σύντηξη

M. ΔΡΑΚΑΚΗΣ

Η έμπνευση του Δασκάλου..

Προπέλα σκέψεων και δράσεων αναζωογονητικών, φωτεινών, σε ημέρες μελαγχολικές

B. ΧΡΗΣΤΑΚΗ

κ. Χουρδάκη,
εξαιρετική σκέψη.

πάω κάποια βήματα μπροστά εάν μου επιτρέπεται και θα ήθελα να σας προτείνω να παρουσιαστούν τα όνειρα/καταγραφές ως μια performance.

ένα έργο στο οποίο οι αφηγήσεις των ονείρων θα «φιλοξενούνται» ηχογραφημένες μέσα σε μαξιλάρια για 8 ώρες (όσο θεωρητικά είναι η διάρκεια του ύπνου που συνιστάται για τους ενήλικες). Ο/η καλλιτέχνης θα προσκαλεί το κοινό να ξαπλώσει σε αυτά και να αφουγκραστεί. Στόχος ίσως να σκεφτούμε τον ύπνο ως έναν μηχανισμό ενδοσκόπησης αλλά και επικοινωνίας.
*πρώτες σκέψεις.

Δ. ΜΠΑΜΠΑΛΗ

ωραία πρόταση, όνειρα και νησιά μοιάζουν να ζουν βίους παράλληλους

Το υγρό στοιχείο έχει συνδεθεί σε πολλές παραδόσεις κ συστήματα μ' αυτό που η ψυχολογία ονομάζει 'υποσυνείδητο'

Κάποια στιγμή ψάχνοντας τί σημαίνει να ζεις σε νησί είχα πεσει σε ένα κείμενο του Deleuze που μιλούσε για τα νησιά ως 'τόπους φαντασιακούς' και τα χωριζε μάλιστα σε 2 είδη, σε 'ηπειρωτικά' που 'χουν αποκοπεί απο τη στεριά και μας υπενθυμίζουν διαρκώς την παρουσία του νερού που καλύπτει την γη και σε 'ωκεάνια' που έχουν ξεπροβάλει μέσα απο τα νερά κι είναι αποδείξεις οτι η γη είναι πάντα εκεί, όσο βαθιά κι αν είναι κρυμμένη. Η συνεχής παλή κι εναλλαγή μεταξυ νερού και γης, μας λει, είναι που θελουν οι ανθρωποι να παψει επιτέλους, για να μπορούν να κοιμηθούμε ήσυχοι. Για να προσθέσει ακόμα οτι ένα νησί, αποκομμένο και αυτόνομο, συχνά αποτελεί τόπο δημιουργίας εκ του μηδενός, ή ακόμα περισσότερο, ανα-δημιουργίας του κόσμου στην πιο ιδεατή και τέλεια μορφή του (Desert Islands).

για τον Δαρβίνο και την θεωρία του για την εξέλιξη των ειδών τα Γκαλαπαγκος υπήρξαν σίγουρα μια τέτοια επιστροφή στις απαρχες του κοσμου

Αλλα δεν είναι όλα τα νησια ειδυλλιακά, ούτε και όλα τα όνειρα ευχάριστα. Εχουν υπάρξει και εφιαλτικές δυστοπίες και τόποι εξορίας και αποκλεισμού και απώθησης όλων όσων ενοχλούν

Οχι οτι η επιθυμία μεταβασης μας σε αυτά (μιλώντας και για τα νησια και για τα ονειρα!) τα μετατρέπει απαραίτητα και σε ασφαλή προορισμό...

Πόσοι έχουν πνιγεί προσπαθώντας να τα φτάσουν; Ακόμα και στενά περάσματα νερού, οπως μεταξύ Λέσβου ή Κω (τόποι επνεκκίνησης και απαρχής ενός ονείρου ζωής για πολλούς) και Τουρκίας, που φαίνονται τόσο εύκολα και βατά, μπορούν να γίνουν κι έχουνε γίνει ταφικά... ποτέ τα πράγματα δεν είναι ακριβώς όπως τα φανταζόμαστε

Στην Κω και πάλι, αρχαίο τόπο ίασης λόγω του Ιπποκράτη, μου χανε πει οτι το νησί λειτουργεί λίγο σαν ψυχικό 'ρεκτιφιέ' που όταν ολοκληρωθεί μπορείς να φύγεις. Στο ίδιο νησι έχουν βρεθεί σπανια στοιχεία αρχαίας 'ονειροθεραπείας', αφου λέγεται οτι οι θεραπείες για τις οποίες ήταν γνωστό το μέρος, φανερώνονταν στους πιστούς ασθενείς μέσω των ονείρων τους, με τη μορφη του Ασκληπιου η του ιερου φιδιου του.

Μπορούμε άραγε ποτέ οντως να κατοικήσουμε ένα νησί ή ένα όνειρο;

Γίνονται μηπως πιο αληθινα αν τα δούμε περισσότερο ως λόγο για να ξεκινήσουμε μια πορεία προς αυτα παρα ως προορισμό; Το ταξίδι, ειπε ο Καβάφης, το τάξιδο και όχι τοσο η Ιθακη κι ισως έτσι να σκεφτόταν κι ο Οδυσσέας και πίσω κι απ αυτόν ο Όμηρος.

Το ταξίδι στο άγνωστο της ανοιχτής θάλασσας, χωρίς άλλες στεριές πια ορατές ή σταθερές να αγκιστρώνουμε τις σκέψεις, σίγουρα ενέχει κάτι απο το άγνωστο του ύπνου ... και οι ζωές μας τελευταία έχουν κι αυτές κάτι που μοιάζει πολύ και με τα δυο . .

https://www.youtube.com/watch?v=i-7g_-4gZwE

Σας αφήνω με ενα haiga γραμμένο για τις ατέλειωτες ώρες που χω περάσει σε καράβια

καλή συνέχεια σε ολ@ μας!

A. ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ

Ανατροφοδοτικές οι σκέψεις και βαθιές οι προσεγγίσεις όλων που συμμετέχετε!

"Να κατοικήσουμε ένα νησί ή ένα όνειρο;" Ερωτήματα που από κοινού με των άλλων μας κάνουν να κοιτάμε τους έσω καθρέπτες μας και να νιώθουμε ευτυχία που συναντηθήκαμε και συνεργαζόμαστε.

Παίρνοντας τα μηνύματά σας, με εκφράζει αυτό που είπε η Γιόκο Όνο" Ένα όνειρο που ονειρευόμαστε μόνοι μας είναι απλά ένα όνειρο. Ένα όνειρο που ονειρευόμαστε μαζί με άλλους είναι πραγματικότητα".

Αγωνιώ και λαχταρώ για το αποτύπωμ@ της ομάδας μας ... καλή συνέχεια, με κάποια αποφθέγματα που μπορεί να μας προβληματίσουν... Δεν είναι τυχαία η επιλογή μου, σας το ομολογώ...

1. Έχω ένα όνειρο, ότι μια μέρα, στους κόκκινους λόφους της Γεωργίας, οι γιοι πρώην σκλάβων και οι γιοι πρώην ιδιοκτητών σκλάβων θα καθίσουν δίπλα-δίπλα στο τραπέζι της αδελφοσύνης (Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ)
2. Ο καλύτερος τρόπος για να κάνεις τα όνειρά σου να βγουν αληθινά, είναι να ξυπνήσεις (Πολ Βαλερί)
3. Το να ονειρεύομαι να γίνω ηθοποιός, είναι πιο συναρπαστικό από το να είμαι (Μέριλιν Μονρόε)
4. Όπως όλοι οι ονειροπόλοι, έκανα το λάθος να πιστέψω πως το ξύπνημα από το όνειρο ήταν η πραγματικότητα (Ζαν Πολ Σαρτρ)
5. Οι ιδεολογίες μας χωρίζουν. Τα όνειρα και οι αγωνίες μάς ενώνουν (Ιονέσκο)
6. Χρειάζεται πολύ κουράγιο για να δείξεις τα όνειρά σου σε κάποιον άλλο (Έρμα Μπομπέκ)
7. Ένα όνειρο που δεν ερμηνεύτηκε, είναι σαν ένα βιβλίο που δεν διαβάστηκε (Ταλμούδ)

A. ΦΑΣΟΥΛΑ

Καλησπέρα και από μένα ,

Αρχικά να αναφέρω πως βρήκα εξαιρετική την ιδέα αυτή και μάλλον σε αρμονία με το ασυνείδητο μου , που σε αντίθεση με το σώμα μου , βρίσκεται σε πλήρη κίνηση αυτό το διάστημα!!!

Παίρνοντας ως αφορμή την αναφορά της Δώρας για το νησί του Ιπποκράτη , την ιστορία σύνδεσης του με τον Ασκληπιό και το ιερό φίδι του, θα ξεκινήσω με τη θεμελιώδη αρχή φιλοσοφίας του , όπως αναφέρει ο συγγραφέας και λαογράφος Γιώργος Λεκάκης , **''πήρε το φαρμάκι και το έκαμε φάρμακο''** . Μέσα από τη γνωστή ιστορία παρασκευής του σωστού φαρμάκου για την ίαση ασθενούς , χρησιμοποιώντας το δηλητήριο του φιδιού και πάντα εμπνευσμένος από την παρατήρηση της φύσης και τις θεραπευτικές της ιδιότητες , μετασχηματίζοντας το "κακό" σε "καλό" και επικοινωνώντας με το ασυνείδητο των ασθενών του,

ο Ασκληπιός μου φέρνει στο νου τη φράση ότι... *ίσως τελικά η λύση, σε πολλές δυσκολίες που βιώνουμε, να βρίσκεται μέσα μας!* Εναπόκειται σε μας να τολμήσουμε να κοιτάξουμε το δικό μας νησί! Να λειάνουμε τις τραχιές επιφάνειες του , να αναδείξουμε τις μοναδικότητες του και να κρατήσουμε ανοιχτή τη θάλασσα επικοινωνίας που το ξεχωρίζει από τον υπόλοιπο κόσμο!

Το στοιχείο νερό στον κόσμο των ενεργειακών επιστημών, συνδέεται άμεσα με τα όνειρα , το ασυνείδητο και το *άκουσμα* . Την ικανότητα μας δηλαδή ως ανθρώπινα όντα ,να ακούμε και πολύ περισσότερο να αφουγκραζόμαστε τον εαυτό μας . Να αναγνωρίζουμε , να κατανοούμε και να αποδεχόμαστε το "Όλο" και το "Όλο" μας. Με άλλα λόγια... να μας αγαπάμε! Κατ' επέκταση , αυξάνει τη δυνατότητά μας, για πραγματικό άκουσμα των άλλων. Ουσιαστική διάθεση και προσφορά του εαυτού μας στους άλλους.

Συμμεριζόμενοι αυτή την ακολουθία , ανάγουμε αυτόματα σε άλλο επίπεδο, το υπόβαθρο του κοινωνικού γίνεσθαι , μέσα στο οποίο και από το οποίο , όλοι έχουμε έρθει για να εξελιχθούμε και να εξελίξουμε.

Τα όνειρα, δε θα μπορούσαν να αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι αυτής της διαδικασίας , αφού σύμφωνα και με τις απόψεις των ειδικών , ψυχαναλυτικές θεωρίες και μελέτες , συνδράμουν στην πληρέστερη σκιαγράφηση της προσωπικότητας μας , δίνοντας τροφή στο συνειδητό μας για συγκαλυμμένα τραύματα, καταπιεσμένες σκέψεις, ανάγκες και επιθυμίες που κατά τη διάρκεια της ημέρας αγνοούμε.

Με αυτή την έννοια τα όνειρα μας, είτε κυριολεκτικά (μέσα από τη μορφή του ύπνου) είτε με την έννοια του οράματος , θα μπορούσαν να αποτελούν το σκάφανδρο στη ζωή του καθενός από εμάς , ειδικά σε περιόδους δύσκολες όπως είναι αυτή του εγκλεισμού που βιώνουμε.

Όντας στο άκουσμα του υποσυνειδήτου μας , δίνοντας σημασία στα όνειρα μας και μέσα από κάποια εργασία εαυτού, μπορούμε να ξεφορτωθούμε αρνητικές καταστάσεις και συναισθήματα που μας μπλοκάρουν και μας εμποδίζουν να οραματιστούμε και να πάμε παρακάτω τη ζωή μας.

Από την άλλη , οραματιζόμενοι μέσα από ένα όνειρό μας , με την έννοια του στόχου και της ιδέας, αν δεν οδηγηθούμε στο να γίνει αυτοσκοπός μας , αλλά αν καταφέρουμε να θρεφόμαστε από το μεγαλείο της έμπνευσης που αυτό μας προσφέρει, θα έχουμε ίσως βάλει στη *φαρέτρα* μας με ένα πολύ δυνατό καύσιμο για τη ζωή, που λέγεται κίνητρο! Αόρατη δύναμη που θα μας παρακινεί να συνεχίζουμε ακόμα κι όταν όλα γύρω μας , φαίνονται να είναι στάσιμα.

Καλή δύναμη σε όλους μας και όνειρα... επικοδομητικά!

Καληνυχτίζω με μία, αν και μελαγχολική, σίγουρα,
μελωδία ονειροπόλησης ...!

<https://www.youtube.com/watch?v=fsiGp-69mBA>

Σ. ΒΕΛΗ

Γειά σας και από μένα, διάβασα και εγώ τις σκέψεις σας, ξεχωριστά του καθένα και πραγματικά τις βρήκα πολύ ενδιαφέρον. Ξεκίνησα λοιπόν κι εγώ να γράφω για τα όνειρα. Τελικά κατέληξα σε μαντινάδες, επηρεασμένα και από τα δικά σας σχόλια 😊

Δεν ξέρω αν έχει εξήγηση
και όνειρο τι μοιάζει,
αν ξυπνητοί τα κάνουμε
ή μόνο σαν χαράζει..

Άλλοι το λένε όνειρο
που σαν ξυπνήσεις βγαίνει,
και άλλοι σαν παραίσθηση
που στο μυαλό μας μένει..

Παράδεισος ή κόλαση
πελάγη ή νησίδα,
βροχή με χιόνι,παγωνιά
ή μια ζεστή ηλιαχτίδα;

Πολλές οι ερμηνείες του
πολλοί ασχοληθήκαν,
Γιατροί, ζωγράφοι, ποιητές
άλλο στοιχείο βρήκαν..

Είναι γλυκά και όμορφα
και δύναμη μας δίνουν,
κι ένα γλυκό χαμόγελο
στο πρόσωπο αφήνουν..

Μά'ναι και κάποια που μπορεί
τον πόνο να σκορπίσουν,
στον ύπνο μα και στη ζωή
και να μας τραυματίσουν..

Μουσείο Ονείρων Καναδά
Μουσείο του Λονδίνου,
Νήσος Ονείρων ξεκινά
στο τμήμα του Ρεθύμνου..

A. ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ

Στεφανία, ωραίες μαντινάδες που έρχονται και συναντούν την πρόταση της Αναστασίας "[τα όνειρα] αποτελούν το σκάφανδρο στη ζωή του καθενός από εμάς , ειδικά σε περιόδους δύσκολες όπως είναι αυτή του εγκλεισμού" και χορεύουν στο βαλς του Χατζηδάκη. Εκτιμώ ότι αν απελευθερωθούμε και συν-μαζέψουμε τα όνειρά μας θα εννοήσουμε περισσότερο το 'τολμώ και ονειρεύομαι' του Φρέιρε...

<https://www.nationalgeographic.com/science/2020/04/coronavirus-pandemic-is-giving-people-vivid-unusual-dreams-here-is-why/?cmpid=org=ngp::mc=social::src=facebook::cmp=editorial::add=fb20190415science-quarantinedreamscoronavirus::rid=&sf232800376=1&fbclid=IwAR20KNfNGxn8006PCDZbBnCqr1dTcODUjyTS4O0w379JrJatsjkeuUwRUTg>

σε μετάφραση στο

https://www.athensvoice.gr/life/health/640420_pos-i-pandimia-toy-koronoioy-allazei-ton-tropo-poy-oneireyomaste

Z. ΠΑΛΗΟΣ

Η αγωγή των θρύλων

Τα καθέκαστα

Οι σερμαγιές του ονείρου

Τα τρεχαντήρια του πορθμού

Οι μεταναστεύσεις των πτωχών ανθρώπων

Τα λιμενικά έργα της φαινομενικής προόδου

Η ισχυρά παρόρμησις ενός μυστηριώδους υπνοβάτου

Που βιάζει τις κόρες του την μια μετά την άλλη

Κοντά στη λίμνη με τους λευκούς βουβάλους

Που πίνουν νερό και κατουράνε

Άπαντα ταύτα είναι πράγματα που λέγονται και εξιστορούνται.

Τα καύματα των τροπικών κάνουν τον υπνοβάτη

Να νοσταλγή τα δροσερά λιμάνια

Εις τας παραμονάς εκρήξεως ενός πολέμου.

Η μεθόρμησις ενός πλοίου της καραντίνας

Διαταράσσει τα νερά των λουομένων

Διαταράσσει το λίκνισμα πολλών ονείρων

Ονειροπόλων που ονειρεύονται την ευτυχία
Ως κάτι που γεννιέται από πούπουλα
Ή ως ήχον που παράγεται από χορδές
Μεγάλου αθροίσματος παρθενικών υμένων.
Αίφνης ο πόλεμος ξεσπά
Τα κύματα της λάβας του καλύπτουν
Τα τελεσίγραφα και τα ποτήρια
Τα πορνοστάσια τους ναούς και τις καμπάνες
Ενώ μια χορεύτρια χορεύει
Εις έρημον θέατρον γιομάτο από ψιθύρους
Των παλαιών καιρών των παλαιών ανθρώπων
Ενώπιον ενός μονάχα θεατού — του υπνοβάτου
Όστις με την ψυχήν στο στόμα του
Βλέπει τους ελιγμούς της
Βλέπει την λαμπηδόνα της και την καρδιά της
Ως μέγα ωρολόγιον
Ή ως μέγα ρόδον που συστέλλεται και διαστέλλεται αενάως.
Ο πόλεμος εξακολουθεί
Επάνω από τις στέγες και τους πόλους
Επάνω από τους αετούς και τα μουστάκια
Επάνω από τα σκεύη και τους σπίνους
Μια βόμβα αεροπλάνου ισοδυναμεί
Με καύσιν πολλών βεγγαλικών εις πανηγύρεις
Δύο χέρια δύο μαστοί ένας γλουτός
Τρία μάτια ένα παιδί ένα μαντήλι δυο παιδιά
Ένα ηλιοτρόπιον μία καρρότσα και έξι πόδια
Εκσφενδονίζονται και ανθούν εις τον αέρα
Έπειτα πέφτουνε σε κήπον όπου κρύπτεται
Ένας αμνός φέρων στην ράχην του με προσοχήν
Ως ιερός μικρός ελέφας
Τας αμαρτίας του κόσμου.

Κ' ενώ η χορεύτρια χορεύει ακόμη
Ο υπνοβάτης την παρατηρεί και αγωνιά
Σαν κάποιος που κρέμεται από μια λέξι
Μήπως χαθή η χορεύτρια που θα την πη
Μήπως δεν πη το «ναι» μήπως δεν ανεβάση
Τα στόρια του φορέματός της.
Ενώ αν πη το «ναι» τότε αμέσως θα την πάρη
Γυναίκα του μ' ένα στεφάνι δάφνης νικηφόρου
Ενός στρατού που αποβιβάζεται με επιτελίδες
Μέσα στους κόλπους των επιτελίδων
Πριν καν φανή καλά-καλά το μεσημέρι
Μέσα στον πάταγο των βράχων που αιφνιδίως κυλούν
Στην θάλασσα με τα δελφίνια
Στην θάλασσα με τα θαλάσσια πουλιά
Στην θάλασσα όπου ο ζέφυρος φυσά
Την αύρα του επάνω από το κύμα.
Του Ανδρέα Εμπειρικού

A. ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ

Με ανύψωσες καταβυθίζοντάς με!

Ζαχαρία σε ευχαριστώ

A. ΝΕΜΠΑΥΛΑΚΗ

Όνειρα εν μέσω κορονοϊού

Τι όνειρα να κάνω σε μια τέτοια εποχή;

Όνειρα στο ξύπνιο μου, όλα αβέβαια, ξεθωριασμένα, φοβισμένα, τρομαγμένα. Εναγωνίως κάθονται στην άκρη. Εγκλωβισμένα μη μπορώντας να μου δώσουν φτερά να πετάξω για να τα φτάσω.

Όνειρα στον ύπνο μου. Βλέπω; Κι αν βλέπω με νοιάζουν; Με αφορούν; Όχι, δεν τα αναλύω. Δεν τους δίνω καν σημασία.

Το μόνο που κοιτώ είναι τα νέα. Τα νέα. Τα νέα.

Πότε θα ρθουν τα ευχάριστα νέα. Να ελευθερωθώ. Να μπορώ να κοιτώ πάλι ψηλά, μπροστά, πέρα, απέναντι, μακριά.

Αυτό είναι το μοναδικό όνειρο εν μέσω κορονοϊού που μπορώ να μοιραστώ μαζί σας. Γιατί μόνο αυτό βλέπω, νιώθω, ακούω, οσμίζομαι, φαντάζομαι, ποθώ.

Αυτό.

Τα καλά νέα.

Πέρασε η πανδημία!
Εμπρός για όνειρα ξανά!

Καλό βράδυ σε όλους!

A. ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ

Η καθημερινότητά μας επηρεάζει τον ύπνο μας. Και αυτό μπορούμε να το αναλύσουμε και να το αξιολογήσουμε στο πλαίσιο της Κριτικής Παιδαγωγικής και του "τολμώ". Μπορεί την καθημερινότητα αυτή να τη συνδέσει κανείς και με την ατμόσφαιρα του ποιήματος του Εμπειρικού που μας έστειλε ο κ. Παληός. Ένα ποίημα που πολλά σημαίνει (με τη δελφική έννοια του όρου)

Να έχουμε μια καλή μέρα.

M. ΤΣΑΝΑ

Καλημέρα! Η οπτική καλλιτεχνών για τον COVID19, τον εγκλεισμό και τα όνειρα:

A. ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ

Ωραίες ιδέες για το πώς ενδεχομένως μπορούμε να δώσουμε, προσφέρουμε, διανθίσουμε, αναπαραστήσουμε τα όνειρά μας, συμβολικά ή πραγματικά.

N. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Αντώνη
καλημέρα. μου

Σου στέλνω τη συμβολή μου για τη Νήσο Ονείρων. Είναι 3 ποιήματα από την ανολοκλήρωτη και ανέκδοτη, νέα μου ποιητική συλλογή με τίτλο "Σημεία Στίξης" (θα βγει εντός του 2021).

Με κάποιο τρόπο, αποθησαυρίζουν όνειρα, σκέψεις, φόβους και αναμνήσεις που κι αυτές με τη σειρά τους γεννούν πάλι όνειρα (ενίοτε και εφιάλτες). Ελπίζω να σ' αρέσουν και να ταιριάζουν με τη Νήσο Ονείρων.

Προτείνεται να ακουστούν, με την ηχητική συνοδεία α) του Futile devices του Sufjan Stevens (<https://www.youtube.com/watch?v=G9YLqw-FGcA>) και β) του Wayward Sisters από το soundtrack του Abel Korzeniowski για την ταινία Nocturnal Animals (https://www.youtube.com/watch?v=g4xTjh_SYu8). Άλλωστε με κάποιο τρόπο, όσοι ονειρευόμαστε, νυχτόβια πλάσματα είμαστε.

Κοινοποιώ και στο Γιάννη, όπως μας ζήτησες. Μαζί με τα ποιήματα μου για τη Νήσο Ονείρων, σου στέλνω και την αγάπη μου.

Καλό

Σαβκο

A. ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ

Τα ποιήματα είναι εξαιρετικά και γι' αυτό είπα ότι ταιριάζουν και με τις μουσικές. Σε ευχαριστούμε γιατί μας τα εμπιστεύθηκες πριν ακόμα δημοσιευτούν. Πάντα εμπνεύσεις, φιλιά, α.

E. ΔΑΒΡΑΔΟΥ

Λόγω της ώρας, θα πω καλημέρα!

Κάθε μέρα διαβάζω τα καινούρια μηνύματα με ανυπομονησία. Τι ωραία συζήτηση!

Προσωπικά, η εμπειρία από την προηγούμενη καραντίνα μου δημιούργησε φόβο.

Καταρχάς, θα έχω δουλειά του χρόνου; Μας έκλεισαν πέρυσι. Με το που μας άνοιξαν έψαξα κατευθείαν κι άλλη δουλειά. Από φόβο μην μείνω άνεργη και όχι από άμεση ανάγκη. Πόσοι άνθρωποι θα αναγκαστούν να κλείσουν την επιχείρησή τους γιατί πραγματικά δεν άντεξαν; Πόσοι θα απολυθούν; Τι θα απογίνουν;

Πότε θα ξανά αγκαλιαστούμε; κανονικά εννοώ. Πάω καμιά φορά στο πατρικό μου μετά την πρωινή δουλειά να δω τους δικούς μου. Ανήκουν και οι 2 σε ευπαθείς ομάδες. Έχω μπει στον προαστιακό κι έχω έρθει σε επαφή τουλάχιστον με 6-7 άτομα στη δουλειά. Μπαίνω σπίτι. Δεν αγγίζω τίποτα. Πλένω χέρια, απολυμαίνω κλειδιά και κινητό, κάνω μπάνιο, αλλάζω ρούχα. Τότε αγκαλιαζόμαστε. Προσεκτικά.

Θέλω να καταλήξω ότι ενώ αυτή τη στιγμή εργάζομαι και πληρώνομαι κανονικά και βγαίνω κατά συνέπεια από το σπίτι (όχι ελεύθερα, αλλά αρκετά), έχει επηρεαστεί πολύ η καθημερινότητα, η ψυχολογία, τα συναισθήματα που επικρατούν μέσα στην μέρα.

Και νομίζω πως ο φόβος που ανέφερα πριν, επηρέασε και τα όνειρά μου. Μπορούν ακόμα να πραγματοποιηθούν; Ίσως κάποια να άλλαξαν κιόλας. Δεν είμαι σίγουρη. Σκέφτομαι και ονειρεύομαι πράγματα που πριν από λίγους μήνες τα είχα δεδομένα.

Ένα απόσπασμα από βιβλίο της Αλκυόνης Παπαδάκη, την οποία διαβάζω πάντα με πολύ ενδιαφέρον, σχετικά με τα όνειρα.

«Να ονειρεύεσαι, μου 'λεγε ένας φίλος που μ' αγαπούσε και με ήξερε καλά. Τα όνειρα, συνήθως, προδίδουν. Παραπλανούν. Καμιά φορά και σκοτώνουν. Όμως, δεν γίνεται να ζεις χωρίς να ονειρεύεσαι. Δεν έχει νόημα. Δεν έχει ουσία. Να ονειρεύεσαι!

Κοίτα μόνο να 'χεις σταμπάρει καλά την έξοδο κινδύνου από τα όνειρά σου. Τότε σώζεσαι.

Και ποια είναι η έξοδος κινδύνου; Τίποτα δεν είναι στη ζωή το παν!

Έχει και παρακάτω... Έχει κι άλλο... Προχώρα, λοιπόν, ξεκόλλα! Αυτή είναι η έξοδος κινδύνου!

Όταν ένας άνθρωπος έχει ενδώσει εντελώς στο πάθος του, είναι μάταιο να προσπαθείς να του αλλάξεις τακτική. Είναι όπως ακριβώς ο τζόγος. Όσο χάνεις, τόσο κολλάς. Έχει μια περίεργη γλύκα η αυτοκαταστροφή. Ανήκει στα σκληρά ναρκωτικά.

Αν εθιστείς, μάλλον τελείωσες. Εκτός αν... αν πετύχεις στις καλές του τον Θεό. Συμβαίνει.

Εγώ τα είχα βρει μια χαρά με τη ζωή. Γίναμε κολλητάρια και τα περνούσαμε περίφημα.

Πήγαίνα ως εκεί που μ' έπαιρνε. Για να χαίρομαι.

Κι αν είχα κέφι, προχωρούσα ως εκεί που δεν μ' έπαιρνε.

Σας καληνυχτώ!

A. ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ

Καλημέρα Ερμιόνη,

σε ευχαριστώ που συμμετέχεις στη συζήτηση, όπως και όλ@ς που το έχουν κάνει μέχρι τώρα, επικοινωνώντας είτε ατομικά είτε προς όλ@ς. Πιστεύω και άλλ@ να πάρουν μέρος. Δυστυχώς, εκτεθήκαμε στον φόβο και στο στρες της πανδημίας πριν καλά-καλά βγούμε από το στρες της οικονομικής κρίσης. Έτσι, πιστεύω ότι αυξήθηκαν οι ψυχοκοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις στ@ς ανθρώπ@ς γύρω μας και έχει διαταραχθεί η καθημερινότητά μας. Η εκπαίδευσή μας δεν μας έχει βοηθήσει να αντιμετωπίζουμε το στρες και τους φόβους μας, δεν μας έχει ενισχύσει ούτε στην «ψυχοσωματική», ούτε στην «κοινωνικοπολιτική μας ανθεκτικότητα». Κρίνω πως αυτό που βιώνουμε σήμερα θα μπορούσε να είχε αντιμετωπιστεί καλύτερα, αν το σχολειό μ@ς είχε προετοιμάσει να διαχειριζόμαστε κρίσεις. Η ιστορία της ανθρωπότητας έχει καταγράψει από το απώτατο παρελθόν μέχρι και σήμερα τέτοια πανδημικά γεγονότα. Η ιστορία όμως είναι ανίκανη να σημαίνει, όπως επιτελείται. Για το λόγο αυτό πιστεύω ότι η Κριτική - πραξιακή Παιδαγωγική, εφόσον την εννοήσουμε, την πιστέψουμε και την ακολουθήσουμε, μπορεί να λειτουργήσει κομβικά στις κοινωνικοπολιτικές και ατομικές στρεσογόνες κρίσεις. Ας ξεκινήσουμε

μελετώντας τον κοινωνικό μας "εαυτό", τον τρόπο που σκεφτόμαστε και πώς να αντιμετωπίσουμε με δημιουργική αλληλεγγύη τις αρνητικές επιδράσεις. Ακόμη, θα αρχίσουμε να υποψιαζόμαστε απέναντι σε οποιαδήποτε πρόθεση κατάργησης ή υπονόμησης του διαλόγου από τις βιο-πολιτικές ηγεσίες σε καθεστώτα πανδημίας. Πολύ χρήσιμη η παρατήρηση του Jerome Ravetz ότι «οι μικροσκοπικοί ιογενείς θηρευτές σκοτώνουν τους πληθυσμούς μας, όπως πάντα, αλλά με μια επιλογή που δεν είναι φυσική αλλά κοινωνική και πολιτική».

Το μοίρασμα των "ονείρων" είναι ένα βήμα, μεταξύ πολλών άλλων...

Έχουν ενδιαφέρον τα παρακάτω άρθρα που σας παραθέτω.

Καλή ανάγνωση και μην ξεχνάτε τα όνειρά σας, γιατί μετράνε...

<https://ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/ekke/article/view/23228/19553>

https://www.researchgate.net/publication/343510274_Critical_Pedagogy_in_the_New_Normal

A. ΡΟΥΜΠΕΙΔΗ

Ακούω για όνειρα, για φόβο, για εγκλεισμό. Βρέθηκα κι εγώ να φοβάμαι για το μέλλον... Πάνω που είχα πάρει απόφαση να "βγω" απ' το προσωπικό μου κελί, να αρχίσω να ζω ξανά, το κελί έγινε μεγαλύτερο, όλη η κοινωνία είναι τώρα μέσα.

Το ζήτημα είναι το εξής: μένω φοβισμένη και κλεισμένη με τα όνειρά μου; Ή αξιολογώ την κατάσταση, βρίσκω τις ευκαιρίες (Ω ναι! Ευκαιρίες πάντα υπάρχουν!) και δημιουργώ στόχους, γεμίζω αισιοδοξία και ανοίγω την καρδιά μου;

Στόχος μας είναι ο εξανθρωπισμός, μας λέει ένας κοινός γνωστός. Ο εξανθρωπισμός δεν θα έρθει όταν όλα πηγαίνουν όπως πριν, αλλά όταν μετατρέψουμε τον φόβο σε αγάπη κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες. Κι ευκαιρίες υπάρχουν!

Δεν εύχομαι υγεία, ούτε καλό απόγευμα. Αυτά είναι περαστικά.

Εύχομαι πίστη, αγάπη κι ελπίδα! Αυτά είναι τα αιώνια!

A. ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ

Αγγελική καλησπέρα, σε ευχαριστούμε

Το κλείσιμο σου για το τι είναι αιώνιο και τι όχι (πολύ ωραίο!) μου έφερε στο νου τον Πλούταρχο: «...Ο πλούτος είναι κάτι... αβέβαιο. Η δόξα... δεν είναι κάτι σταθερό. Η ομορφιά ... διατηρείται λίγο χρόνο. Η υγεία είναι και αυτή πολύτιμη, αλλά ευμετάβλητη. Η σωματική δύναμη... εύκολα νικιέται από την αρρώστια και τα γηρατειά. Όμως, η παιδεία των έν ήμιν μόνον ἐστίν ἀθάνατον καί θεῖον». Η παιδαγωγική της αγάπης πραγματικά είναι δυνατή και συνδέεται με την παιδαγωγική της χαράς

<https://ejournals.lib.uoc.gr/index.php/edusci/article/view/781>

<http://rethnea.gr/%CF%80%CE%B1%CE%B9%CE%B4%CE%B1%CE%B3%CF%89%CE%B3%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CF%87%CE%B1%CF%81%CE%AC%CF%82-%CF%80%CF%81%CE%BF%CF%82-%CE%AD%CE%BD%CE%B1-%CE%B1%CE%BD%CF%84%CE%B9%CF%83/> , συμπόσιο που είχαμε οργανώσει το 2015

Η συνέχεια στα όνειρα σας

A. ΔΟΥΛΓΕΡΑΚΗ

Καλησπέρα και από μένα!

Ομολογώ ότι είναι πολύ ενδιαφέρουσα η συζήτηση που γίνεται με αφορμή τα όνειρα μας αυτή τη δύσκολη περίοδο του εγκλεισμού!

Μου αρέσει να ονειρεύομαι με ανοιχτά τα μάτια. Εκείνες τις στιγμές μπορώ να επιλέξω τι θα ήθελα να πραγματοποιηθεί στο μέλλον, δίχως να καταπιέζω τα <<θέλω>> μου, τις επιθυμίες μου. Αυτά τα όνειρα είναι όμορφα και με γεμίζουν αισιοδοξία. <<Η πιο αληθινή μας ζωή είναι όταν είμαστε βυθισμένοι στα όνειρά μας ζύπνιοι>>, όπως μας είπε και ο Αμερικανός συγγραφέας Χένρι Ντέιβιντ Θορώ.

Υπάρχουν όμως τα όνειρα που κάνω με κλειστά τα μάτια. Τα βράδια ο νους απελευθερώνει όχι μόνο επιθυμίες, αλλά και πολλά αρνητικά συναισθήματα, που προσπαθώ συνειδητά να αποφύγω. Το άγχος του εγκλεισμού ενισχύει αυτή την κατάσταση. Πολλές φορές ζυπνάω στη μέση της νύχτας προσπαθώντας να ξεφύγω από τη δυσάρεστη θέση στην οποία βρίσκομαι.

Μπορώ να αποφύγω τα όνειρα; Η απάντηση είναι όχι. Θα ήθελα μόνο να έχω εγώ τον έλεγχό τους. Μπορώ;

Θα ήθελα να σας παραθέσω και το ποίημα <<Συνέντευξις>> της εξαιρετης ποιητριάς μας Κικίης Δημουλά, το οποίο διάβασα πρόσφατα και αναφέρεται φυσικά στα όνειρα:

Φυσικά και ονειρεύομαι.

Ζει κανείς μόνο με ένα ξερό μισθό;

Πόσο συχνά;

Κάθε που εγκαταλείπουν συχνότατα όλοι.

Επηρεάζουν τους απόντες τα όνειρά σας;

Βέβαια. Το ξανασκέφτονται καλά

και μάλλον μετανιώνουν οριστικά τους όλοι.

Είναι ελεύθερα η είσοδος;

Όχι εντελώς. Ζητάω την άδεια του ονείρου

πριν ελπίσω. Μου τη δίνει εν γένει

μαζί με κάποιες οδηγίες αυστηρές.

Να πιστέψω δίχως ν' αγγίζω

να μη μιλήσω διόλου στον καπνό

γιατί είναι υπνοβάτης και θα πέσει

μόνο διά του βλέμματος ν' αφήσω

το αίτημά μου στην κρεμάστρα

ό, τι μου δοθεί να το δεχτώ

κι ας μην έχει καμιά ομοιότητα

μ' αυτό που ζωγραφίζει η έκκλησή μου –

θα την επανέβρει μόλις ξαναχαθεί.

Ένα μόνο δε μου δίνει το όνειρο.

Το όριο. Ως πού να κινδυνέψω.

Γιατί τότε πια δεν θα ήταν όνειρο.

Θα 'ταν γεράματα.

*Εύχομαι να είστε υγιείς και χαμογελαστοί και να ξαναβρεθούμε σύντομα, για να
συνεχίσουμε την επιχείρηση <<Όνειρό>> μέσω της Κριτικής Παιδαγωγικής!*

Καλό βράδυ!

A. ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ

Καλημέρα Αθηνά,

η θεά Αθηνά στέλνει ύπνο και όνειρα στην Πηνελόπη, κάθε φορά που φοβάται και ανησυχεί. Συνήθως το όνειρό της είναι "αναμνηστικό" με την έννοια ότι είναι η ηρωίδα των αναμνήσεων. Για τον Οδυσσέα, αντίθετα, ο ύπνος είναι τρομακτική εμπειρία όπως ο θάνατος. Όταν κλείνει τα μάτια του επιτίθενται οι θεοί και χάνει την πορεία του. Δεν ονειρεύεται ούτε αληθινά ούτε ψεύτικα όνειρα. Αυτός απλά είναι ο ερμηνευτής του ονείρου της Πηνελόπης (Οδύσεια, τ. 536-550). Διαβάστε το:

"Είκοσι χήνες μες στο σπιτικό μου τρώνε το σιτάρι βγαίνοντας από το νερό, κι εγώ μ' αυτές ευφραίνομαι θωρώντας· και κατεβαίνοντας απ' το βουνό μέγας αητός αγκυλομήτης έκοψε όλων τον λαιμό και σκότωσε· κι εκείνες σωριαστήκανε η μια πάνω στην άλλη μες στο μέγαρο, κι αυτός στον θεϊκό αιθέρα υψώθηκε. Εγώ τότε έκλαιγα και μοιρολογούσα μες στο όνειρό μου, και μαζεύτηκαν ολόγυρά μου οι ομορφομαλλούσες Αχαιές, που ολοφυρόμουνα σπαραχτικά, αφού ο αητός μου σκότωσε τις χήνες. Και κατεβαίνοντας ξανά κάθισε στου σπιτιού τον καβαλάρη, και με φωνή ανθρώπινη μ' εμπόδιζε να κλαίω και με προσφώνησε: "Θάρρεψε, του Ικάριου θυγατέρα, του πολύ ξακουσμένου· δεν είναι όνειρο, μα αλήθεια ξάστερη, αυτό που σίγουρα θα γίνει. Οι χήνες, οι μνηστήρες, κι εγώ για σένα το όρνιο ο αητός ήμουνα πρώτα, τώρα ο άντρας ο δικός σου που ήρθα, και σε όλους τους μνηστήρες θάνατο άσχημο θα δώσω"

(μτφρ. Κ. Χωρεάνθης)

Διαβάστε και τα τέσσερα (4) "διαβατήρια" όνειρα ενός μετανάστη (μικρές περιγραφές τους)

<https://www.archaiologia.gr/wp-content/uploads/2011/07/80-5.pdf>

και εξιστορείστε μας τα δικά σας αληθινά ή ψεύτικα όνειρα...Καλή βδομάδα σε όλ@

Ν. Παπαδάκης

Αντώνη μου καλημέρα.
Σου στέλνω τη συμβολή μου για τη Νήσο Ονείρων.

Είναι τα ποιήματα από την ανολοκλήρωτη και ανέκδοτη, νέα μου ποιητική συλλογή με τίτλο "Σημεία Στίξης" (θα βγει εντός του 2021). Με κάποιο τρόπο, αποθησαυρίζουν όνειρα, σκέψεις, φόβους και αναμνήσεις που κι αυτές με τη σειρά τους γεννούν πάλι όνειρα (ενίοτε και εφιάλτες).
Ελπίζω να σ' αρέσουν και να ταιριάζουν με τη Νήσο Ονείρων.

Παρενθέσεις

Στολίζουμε τα σπίτια μας
με δέντρα χριστουγεννιάτικα
και φώτα ολόφωτα, επίμονα, γεμάτα

κι ύστερα έρχεται η στιγμή εκείνη
που όλα να απομακρυνθούν πρέπει
θαρρείς κι ήταν παρενθέσεις ψευδαίσθητες

ζούμε και ζούμε και ζούμε
κι ύστερα τίποτα
τίποτα να μην μένει πια εδώ

στιγμές που σκίζουνε του χρόνου
τις άμωμες σάρκες
κι ύστερα αυτός εκδικητής εξαίσιο
δόλια, θαρρείς περήφανα, με μιας τις αφαιμάσσει

να είναι όλα μάταια, λοιπόν
κι εμείς τυχοδιώκτες προδομένοι κι αφελείς

κι όμως
εκείνη η λάμψη από τα στολίδια
ο ήλιος που εισβάλλει από της στιγμής τη χαραμάδα
ένα χαμόγελο παιδικό, που κάποτε ανταμώσαμε
ένα γεμάτο «σ αγαπώ», που κάποτε ακούσαμε
μια αγκαλιά, που άδολα ξοδέψαμε

ποτέ όλα δεν τα δες και ούτε θα τα δεις
μα είδες αρκετά
κι ακόμα πιότερα ένιωσες
κι όλο και κάτι έπραξες

ψευδαίσθητα ή μη
χαράζουν μια γραμμή
ασυνεχή, ποτέ ανεξίτηλη, μα κάποτε παρούσα

κι ήσουν εσύ εκεί
ζώντας κι αναπνέοντας
με μια ανάσα ζωτική, σα ψεύδος αναγκαίο
πνοή να δίνεις στην παρένθεση
μην το ξεχνάς ποτέ αυτό
γιατί άλλο δεν έχει σημασία

Ενάντια στο Χρόνο

“In a single great episode of light, you remember everything”
(Thomas Pynchon, [*Against the Day*](#). Penguin Press, 2006)

όλοι οι προδότες
σαν ελεήμονες σε επισκέπτονται

δώρα γεμάτοι κι ηδονές
το υπεσχημένο κάνουν καλοϊσκιωτο

μόνο και μόνο
ανασφάλειες φθηνές για να αγοράσουν
σ’ ένα πανάρχαιο παζάρι

της φιλίας οι μεταπράτες
ξέρουν καλά από απάτες
ντυμένες με σαγήνη

όλων ο μέγιστος, αρχέγονος και αιώνια ακατάλυτος
ο Μέγας Χρόνος
φτεροκοπάει σα παραδείσιο πουλί
με δέρμα, όμως, νυχτερίδας

να νομίζουμε, μας κάνει
πως εμείς και μόνο εμείς
σοφά επινοήσαμε εκείνη τη σκιά
που πέφτει πάνω μας, ανήλιαγα, μοιραία

στη δυστυχία απαντάμε με ευχές
και μαγικά μαντζούνια αυτοβελτίωσης
σα να μην είναι η σάρκα μας φτηνή
και η ψυχή μας δάνειο απ’ το θάνατο

σφάγιο δύσοσμο και πολυκαιρισμένο
η όποια μας θυσία

δεν εξευμενίζεται ο Μέγας Χρόνος
που σκονίζει την Ιστορία
και ξεγελάει τις ψυχές

πέρα από τον εαυτό σου, είναι δύσκολο να ζεις
και όταν απέλπιδα το κάνεις
ζεις μ' ανάσες δανεικές
της Ιστορίας κλοπιμαία

ότι με έλεος σου δόθηκε
Ιερό δεν θα βρεις, να αποθέσεις

ο Χρόνος, ο Μέγας τούτος Θηρευτής
ο Χρόνος είναι Ροβεσπέριος
προδοσία βαφτίζει τον οίκτο
και κοινωνεί με ψευδαισθήσεις
ότι δηλαδή εμείς ονομάζουμε ζωή

γι' αυτό και μόνο τους προδότες αγαπάμε
καμιά φορά παράφορα, μα πάντα κεκρυμμένα
ποιος θεατρίνος δεν νοιάζεται άραγε
για τις μαριονέτες του, τις βολικές

γδάρε τα δανεικά χαμόγελα
αγκάλιασε το φόβο δυνατά
κι άλλο, το έλεος πάψε λοιπόν να επιδιώκεις

τίποτα πια μην περιμένεις
από μια γενναιότητα, από τη μήτρα της μοιραία ηττημένη
τίποτα, πέραν εκείνου που ακόμα σου αναλογεί
ελευθερία και πάλι ελευθερία